

**Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie sprawozdania Komisji:
„Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2009”**

COM(2010) 282 wersja ostateczna

(2011/C 84/02)

Sprawozdawca: **Franco CHIRIACO**

Dnia 3 czerwca 2010 r. Komisja Europejska, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

sprawozdania Komisji „Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2009”

COM(2010) 282 wersja ostateczna.

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 17 grudnia 2010 r.

Na 468. sesji plenarnej w dniach 19–20 stycznia 2011 r. (posiedzenie z 19 stycznia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 154 do 2 – 4 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Międzynarodowy kryzys gospodarczy i potrzeba radzenia sobie z jego konsekwencjami wywarły duży wpływ na politykę konkurencji w 2009 r.

1.2 EKES ma nadzieję, że wytworzy się jak największa synergia nie tylko między strategią „Europa 2020” a strategią na rzecz zrównoważonego rozwoju⁽¹⁾, jak już wcześniej proponowano⁽²⁾, lecz również między tymi strategiami a polityką konkurencji, tak by zapobiec dublowaniu się działań lub, co gorsza, rozbieżnościom między nimi.

1.3 Komitet ponownie podkreśla, że w tej trudnej sytuacji gospodarczej istnieje zagrożenie systemowymi zaburzeniami równowagi, szczególnie w odniesieniu do **usług finansowych**, co będzie miało negatywne skutki dla konkurencji, sprzyjając szkodliwym zachowaniom. Chociaż, tak jak podkreślono⁽³⁾, Komisja nie może czuć się odpowiedzialna za kontrolę wszystkich aspektów związanych z kryzysem gospodarczym, to Komitet zwraca się do niej o wsparcie działań właściwych organów, zwłaszcza Europejskiego Banku Centralnego i innych organów ds. konkurencji, poprzez politykę wspólnotową opartą na ukierunkowaniu i nadzorze.

1.4 Powyższe stwierdzenia są tym bardziej konieczne na obecnym etapie przeglądu **umowy bazylejskiej**⁽⁴⁾. O ile z jednej strony w przeglądzie tym podwyższa się wymogi gwarancyjne, jakie banki muszą spełnić w celu kontroli ryzyka

nowego kryzysu finansowego wywołanego brakiem środków płynnych, to z drugiej strony nowe przepisy utrudniłyby przedsiębiorstwom dostęp do kredytu, co mogłoby przenieść ryzyko z rynków finansowych na gospodarkę realną. Sam przegląd może ponadto dyskryminować banki europejskie z korzyścią dla banków w USA, wywołując spadek zysków i wzrost konkurencji w sektorze inwestycji wysokiego ryzyka.

1.5 Komitet popiera ponadto Komisję w jej dalszych działaniach monitorujących **krajowe plany naprawy gospodarczej**, mających na celu przegląd stanu realizacji poszczególnych programów, wskazanie instrumentów służących przyspieszeniu postępów w ich realizacji, a także sprawdzenie, czy koordynacja przebiega prawidłowo⁽⁵⁾.

1.6 W odniesieniu do ryzyka szoków obligacyjnych, które wynika z wielkości długu, zwłaszcza w takich krajach, jak Portugalia, Irlandia, Grecja i Hiszpania, Komitet podkreśla możliwość spekulacji szkodliwych dla rynków surowcowych. W związku z tym wnosi, by Komisja zwróciła uwagę na problemy, jakie wywołałoby to w odniesieniu do cen i wynagrodzenia, szczególnie w wypadku MŚP, a także by podjęła stosowne działania.

1.7 Komitet proponuje okresową publikację sprawozdania monitorującego **pomoc państwa**, które przedstawiałoby szczegółowy stan realizacji działań, określając ilościowo konsekwencje dla rynków w celu sporządzenia planu promowania **sektora przemysłowego** koniecznego dla ożywienia gospodarczego w UE poprzez wzmocnienie przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, oraz rozwój zatrudnienia.

⁽¹⁾ COM(2001) 264 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Dz.U. C 128 z 18.5.2010, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. C 228 z 22.9.2009, s. 47.

⁽⁴⁾ Komunikat prasowy Komitetu Bazylejskiego na temat podwyższenia minimalnych wymogów kapitałowych:
<http://www.bis.org/press/p100912.pdf>.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 228 z 22.9.2009, s. 149.

1.8 EKES wyraził już zaniepokojenie z powodu ewentualnych konsekwencji interakcji między systemem **praw własności przemysłowej** a polityką konkurencji ⁽⁶⁾. Zaleca zatem, by w 2010 r. europejska polityka konkurencji brała pod uwagę zastosowanie sprawiedliwych i niedyskryminujących warunków również w tym obszarze i by zachęcano do nabywania praw własności przemysłowej zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa, których trudności dostrzegają zarówno EKES, jak i Komisja. W odpowiedzi na wniosek Komisji w sprawie systemu językowego proponowanego w rozporządzeniu dotyczącym patentu UE oraz na požądaną przez niektóre państwa członkowskie wzmocnioną współpracę, EKES zaleca w szczególności znalezienie rozwiązania, które sprzyjałoby zwiększeniu konkurencyjności i innowacji oraz wzmocnieniu rynku wewnętrznego na równych warunkach. Dlatego też w systemie patentów UE nie można dyskryminować niektórych podmiotów gospodarczych ani państw, gdyż stworzyłyby to dla nich niekorzystne warunki konkurencji.

1.9 EKES uważa, że rynek **sektora rolnego** powinien zostać w dużym stopniu zintegrowany ze wszystkimi innymi strategiami politycznymi UE począwszy od polityki konkurencji.

1.10 Co się tyczy **sektora energii**, w różnych państwach członkowskich odnotowuje się duże niezadowolenie konsumentów z rynku energii elektrycznej i gazu. Wysokie ceny i niska jakość usług pociągają za sobą bezpośrednio wyższe koszty dla konsumentów i przedsiębiorstw, zakłócając w widoczny sposób konkurencję.

1.11 Przy poszanowaniu zasady neutralności technologicznej trzeba podnieść poziom wiedzy i kompetencji podmiotów zarządzających usługami **komunikacji elektronicznej** i ich użytkowników końcowych, gdyż technologia wywiera pozytywny wpływ na rozwój gospodarczy, również z punktu widzenia jak najlepszego przyjęcia zasad agendy cyfrowej ⁽⁷⁾.

1.12 EKES zgadza się z definicją **prawa do informacji** jako połączenia swobodnego przepływu informacji, a także prawa do przekazywania i otrzymywania informacji ⁽⁸⁾. Wynika z niej, że pluralistyczny przekaz informacji nie może niczego pomijać, być sterowany czy nadzorowany. Komisja mogłaby przyjąć nie tylko represyjne podejście do przedsiębiorstw, które ograniczają pluralizm na niekorzyść wolnej konkurencji, lecz również jak najbardziej konstruktywne podejście do propagowania swobody przepływu informacji.

1.13 EKES uważa, że w wyniku podjęcia decyzji o całkowitym otwarciu na konkurencję rynku usług pocztowych od 1 stycznia 2011 r., kryzys gospodarczy poważnie zagroził równowadze finansowej tradycyjnych operatorów pocztowych odpowiedzialnych za świadczenie **usług w interesie ogólnym**. Aby umożliwić tym operatorom całkowite wywiązanie się z powierzonych im zadań oraz utrzymanie

poziomu i jakości zatrudnienia w tym sektorze, EKES wzywa instytucje europejskie do wprowadzenia mechanizmu wspierającego, w którym uwzględniona zostałaby ta nowa sytuacja, której powaga i potencjalne skutki były nieznane w chwili przyjęcia trzeciej dyrektywy pocztowej (2008/6/WE) 20 lutego 2008 r. Ponadto wobec obecnego kryzysu EKES wzywa do utrzymania i rozwinięcia usług świadczonych w interesie ogólnym w trosce o umocnienie spójności gospodarczej, społecznej, terytorialnej i kulturowej w Unii Europejskiej.

1.14 Jeśli chodzi o ochronę konsumentów, EKES z zadowoleniem przyjmuje coraz bardziej ustrukturyzowane stosunki między DG ds. Konkurencji i pozostałymi DG zajmującymi się tematyką konsumentów a organizacjami konsumentów. Niemniej jednak ubolewa, że upłynął już ponad rok, a nie odnotowano żadnego postępu w zakresie skutecznego „prywatnego” wdrożenia wspólnotowego prawa ochrony konkurencji.

1.14.1 Mimo poparcia ze strony Parlamentu Europejskiego i EKES-u, Komisja nie zdołała przeprowadzić rozpoczętej w 2005 r. za pośrednictwem zielonej księgi i w 2008 r. za pośrednictwem białej księgi inicjatywy zmierzającej do zagwarantowania skuteczności wspólnotowych roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję, przez co prawa obywateli dotkniętych takimi praktykami nadal nie są chronione.

1.14.2 Europejski Trybunał Sprawiedliwości już dawno stwierdził, że zapewnienie całkowitej skuteczności prawa ochrony konkurencji wymaga umożliwienia każdemu obywatelowi dochodzenia szkód spowodowanych naruszeniem tego prawa.

1.15 Dodatkowo EKES zachęca do uważnego śledzenia **procesów koncentracji** w gospodarce, do badania ich społecznych i kulturowych konsekwencji w przemyśle, handlu, rzemiośle i rolnictwie oraz do opracowania odpowiednich zaleceń dotyczących aktywnej i zrównoważonej polityki gospodarczej oraz zrównoważonych struktur gospodarczych.

1.16 Podobnie jak w poprzednich opiniach w sprawie polityki konkurencji EKES ponownie zwraca uwagę Komisji na **dumping socjalny**. O ile, z jednej strony, Komitet docenia zaangażowanie Komisji na rzecz ochrony środowiska, o którym świadczą liczne przepisy przyjęte w celu przeciwdziałania kryzysowi, to z drugiej strony podkreśla potrzebę bardziej konkretnego uwzględnienia wciąż istotnych różnic między prawodawstwem krajowym w zakresie równych szans i ochrony zatrudnienia. Uważa, że aspekty te powinny być w pełni uwzględnione nie tylko w polityce na rzecz zatrudnienia, lecz również w polityce konkurencji, gdyż są to czynniki mogące w dużym stopniu wpłynąć na ukierunkowanie dynamiki rynku.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 306 z 16.12.2009, s. 7.

⁽⁷⁾ COM(2010) 245 wersja ostateczna.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 44 z 11.2.2011, s. 62.

1.17 EKES z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja także w 2009 r. starała się wyjaśnić powiązania między **systemami zabezpieczenia socjalnego i zdrowotnego** a gospodarką. Popiera dążenie Komisji do wzmocnienia finansowanej na zasadzie solidarności infrastruktury socjalnej, społeczeństwa obywatelskiego i do zwiększenia troski o wspólne dobro w Europie. Komitet jest zdania, że publiczne systemy zabezpieczenia społecznego regulowane przepisami krajowego prawa społecznego powinny być ukształtowane w taki sposób, aby, w wypadku gdy państwo lub władze lokalne lub regionalne same nie świadczą usług, możliwy był wolny od dyskryminacji dostęp do tych systemów dla wszystkich świadczeniodawców i osób uprawnionych do świadczeń oraz by ułatwiać transgraniczne świadczenie usług. Relacje pomiędzy różnymi niezależnymi prawnie i gospodarczo podmiotami świadczącymi usługi na zlecenie władz publicznych powinny być uregulowane w pierwszej kolejności przepisami krajowego prawa społecznego.

2. Treść sprawozdania za rok 2009

2.1 W rocznym sprawozdaniu w sprawie polityki konkurencji za 2009 r. opisano rozwój i zastosowanie instrumentów polityki konkurencji, działania na rzecz konsumentów oraz współpracę na szczeblu europejskim, międzynarodowym i międzyinstytucjonalnym.

2.2 W tym roku we wstępie omówiono szczegółowo kwestię: „Polityka konkurencji a kryzys finansowy i gospodarczy”.

2.3 Polityka konkurencji a kryzys finansowy i gospodarczy

2.3.1 Rola polityki konkurencji w kontekście kryzysu

2.3.1.1 W obliczu poważnego kryzysu gospodarczego Komisja podjęła starania, by opracować politykę służącą jak największemu ograniczeniu skutków kryzysu dla gospodarki realnej, ustabilizowaniu systemu finansowego i zapobieżeniu nawrotowi podobnego kryzysu w przyszłości, tak by ochronić rynek wewnętrzny.

2.3.2 Reakcja polityczna Komisji

2.3.2.1 Komisja musiała zająć się znaczną liczbą zgłoszeń środków pomocy nadzwyczajnej dokonywanych przez państwa członkowskie, odpowiadając w bardzo krótkim czasie.

2.3.3 Dokapitalizowanie banków

2.3.3.1 Już pod koniec 2008 r. Komisja przyjęła **komunikat o dokapitalizowaniu** ⁽⁹⁾, w którym wprowadzono rozróżnienie pomiędzy bankami zasadniczo zdrowymi a bankami będącymi w trudnej sytuacji i określono zasady oceny zastrzyków kapitałowych stanowiących pomoc.

2.3.3.2 Zatwierdzono **programy gwarancji** dla 12 państw członkowskich ⁽¹⁰⁾. W siedmiu państwach członkowskich wprowadzono programy opierające się wyłącznie na dokapitalizowaniu ⁽¹¹⁾, podczas gdy w innych siedmiu państwach członkowskich opracowano programy mieszane/całościowe ⁽¹²⁾. Hiszpania, Słowenia, Wielka Brytania, Węgry i Niemcy wprowadziły także inne formy wsparcia. W zakresie **pomocy dla podmiotów indywidualnych** Komisja zatwierdziła dokapitalizowanie i inne środki wsparcia dla 29 podmiotów ⁽¹³⁾.

2.3.4 Aktywa o obniżonej wartości

2.3.4.1 W lutym Komisja przyjęła **komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości** ⁽¹⁴⁾, w którym określono sposób oceny środków pomocy związanej z aktywami dla instytucji finansowych zgodnie z zasadami pomocy państwa.

2.3.5 Restrukturyzacja

2.3.5.1 W **komunikacie w sprawie restrukturyzacji** ⁽¹⁵⁾ Komisja poruszyła kwestię pokusy nadużycia, określając jasno wymogi, jakie muszą spełnić beneficjenci pomocy, i zapobiegając nagradzaniu ryzykownego zachowania, co miało miejsce w przeszłości.

2.3.6 Oprócz pomocy państwa

2.3.6.1 Dokonano przeglądu warunków „niezdolności do uiszczenia grzywny” w odniesieniu do grzywien nałożonych przez Komisję na mocy przepisów dotyczących **ochrony konkurencji**. Komisja oceniła wnioski w każdym indywidualnym przypadku.

2.3.7 Skutki kryzysu dla gospodarki realnej

2.3.7.1 **Tymczasowe ramy prawne** ⁽¹⁶⁾, które będą stosowane do końca 2010 r., koncentrują się na dwóch celach: zagwarantowaniu przedsiębiorstwom stałego dostępu do finansowania oraz zachęceniu ich do dalszych inwestycji w stabilną przyszłość.

⁽¹⁰⁾ Cypr, Dania, Finlandia, Irlandia, Hiszpania, Łotwa, Holandia, Polska, Portugalia, Słowenia, Szwecja i Włochy.

⁽¹¹⁾ Dania, Finlandia, Francja, Polska, Portugalia, Szwecja i Włochy.

⁽¹²⁾ Niemcy, Wielka Brytania, Grecja, Austria, Polska, Węgry i Słowacja.

⁽¹³⁾ ING, KBC, Parex Banka, Anglo Irish Bank, Bank of Ireland, Allied Irish BankFortis, Dexia, Nord LB, IKB, Kaupthing Bank Finland, Ethias, SdB, Banco Privado Portugues, Hypo Real Estate, WestLB, Fionia, HSH Nordbank, Hypo Tirol, LBBW, Kaupthing Luxemburg, Caisse d'Epargne/Banque Populaire, Mortgage Bank of Latvia, Northern Rock, Commerzbank, Lloyds Banking Group, BAWAG, Hypo Group Alpe Adria i RBS.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 195 z 19.8.2009, s. 9.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 83 z 7.4.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2.

2.3.8 Wyniki i koszty

2.3.8.1 **W 2008 r. łączna kwota udzielonej pomocy** wzrosła ze względu na kryzys finansowy i gospodarczy z około 0,5 % PKB do 2,2 % PKB, tj. do 279,6 mld euro. Pomoc związana z kryzysem stanowiła około 1,7 % łącznej kwoty.

2.4 Instrumenty

2.4.1 Kontrola pomocy państwa

2.4.1.1 Wdrażanie **planu działania w zakresie pomocy państwa** ⁽¹⁷⁾ było kontynuowane w 2009 r., a procesowi temu towarzyszyło przyjęcie wytycznych dotyczących pomocy szkoleniowej ⁽¹⁸⁾ oraz pomocy dla pracowników niepełnosprawnych i pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji ⁽¹⁹⁾. Przyjęto również wytyczne w zakresie szczegółowej oceny pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych ⁽²⁰⁾.

2.4.1.2 Okres ważności wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw ⁽²¹⁾ został przedłużony do października 2012 r.

2.4.1.3 1 września 2009 r. wszedł w życie **pakiet uproszczeń** mający na celu zwiększenie skuteczności, przejrzystości i przewidywalności procedur Komisji w zakresie pomocy państwa ⁽²²⁾.

2.4.2 Ochrona konkurencji

2.4.2.1 Komisja przyjęła sześć decyzji w odniesieniu do karteli ⁽²³⁾, nakładających grzywny w wysokości 1,62 mld euro na 43 przedsiębiorstwa.

2.4.2.2 Komisja przyjęła ostateczne decyzje dotyczące sektora energetycznego (RWE i GDF) i sektora technologii informacyjnych (Intel, Microsoft i Rambus). Podjęła również decyzje o wszczęciu postępowania w sektorach łączności elektronicznej (polscy i słowaccy operatorzy zasiedzieli na rynku łączny szerokopasmowych) i usług finansowych (Standard & Poor's i Thomson Reuters).

2.4.3 Kontrola łączenia przedsiębiorstw

2.4.3.1 Liczba zgłoszonych połączeń była niższa od rekordowych poziomów z poprzednich lat: ogółem Komisji zgłoszono 259 transakcji; Komisja przyjęła 243 ostateczne decyzje. Nie podjęto żadnych decyzji zakazujących, ani też nie rozpo-

częto nowych procedur w rozumieniu art. 21 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

2.5 Sytuacja w poszczególnych sektorach

2.5.1 Usługi finansowe

2.5.1.1 Komisja nadal monitoruje **transgraniczne opłaty interchange** ze szczególnym uwzględnieniem VISA Europe i Mastercard.

2.5.1.2 Przeprowadzono przegląd funkcjonowania rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych dotyczących **ubezpieczeń**, które wygasa 31 marca 2010 r. Projekt nowego rozporządzenia, który został opublikowany w celu konsultacji w październiku, wznawia wyłączenie dwóch kategorii porozumień: wspólnych zestawień, tabel i badań oraz porozumień dotyczących grup koasekuracji i koreasekuracji.

2.5.2 Energia i środowisko

2.5.2.1 **Pakiet legislacyjny energetyczno-klimatyczny** przyjęty w kwietniu obejmuje dyrektywę w sprawie energii odnawialnej ustanawiającą kryteria zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw i biopłynów ⁽²⁴⁾, które mają znaczenie również przy ocenie pomocy państwa w tej dziedzinie. Ponadto Parlament Europejski i Rada przyjęły dyrektywę zmieniającą wspólnotowy system **handlu uprawnieniami** do emisji gazów cieplarnianych ⁽²⁵⁾.

2.5.2.2 Co się tyczy rynku energii, w lipcu Parlament Europejski i Rada przyjęły **pakiet dotyczący wewnętrznego rynku energii** ⁽²⁶⁾, a Komisja przyjęła wniosek w sprawie rozporządzenia dotyczącego środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego.

2.5.2.3 Po raz pierwszy Komisja nałożyła grzywny za naruszenie prawa ochrony konkurencji w sektorze energii, skazując E.ON i GDF Suez za podział rynku ⁽²⁷⁾ na karę wynoszącą łącznie 1 106 mln euro.

2.5.3 Łączność elektroniczna

2.5.3.1 Do 2009 r. Komisja oceniła i zatwierdziła wykorzystanie finansowania w ramach pomocy państwa i innych rodzajów finansowania ze środków publicznych w łącznej kwocie około 2 mld euro ⁽²⁸⁾ w celu propagowania dostępu wszystkich obywateli europejskich do **łączny szerokopasmowych**.

⁽¹⁷⁾ COM(2005) 107 wersja ostateczna.

⁽¹⁸⁾ Dz. U. C 188 z 11.8.2009, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Dz. U. C 188 z 11.8.2009, s. 6.

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 223 z 16.9.2009, s. 3.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 156 z 9.7.2009, s. 3.

⁽²²⁾ Dz.U. C 136 z 16.6.2009, s. 3 (3–12 i 13–20).

⁽²³⁾ Sprawy COMP/39406 Kable podmorskie; COMP/39401 E.ON/GDF; COMP/39396 Węgiel wapnia; COMP/37956 Pręty uzbrojeniowe do betonu (ponowne przyjęcie); COMP/39129 Transformatory mocy i COMP/38589 Stabilizatory termiczne.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63.

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 1.

⁽²⁷⁾ Sprawa COMP/39401. Zob. IP/09/1099 z 8.7.2009.

⁽²⁸⁾ W tym kwota 1,5 mld euro stanowiła pomoc państwa w rozumieniu art. 107 TFUE.

2.5.4 Technologie informacyjne

2.5.4.1 W grudniu 2009 r. Komisja przyjęła dwie decyzje, które nadają prawnie wiążący charakter zobowiązaniom zaproponowanym przez Microsoft i Rambus w odpowiedzi na stwierdzone u nich naruszenia, a także trzecią decyzję o nałożeniu na Intel grzywny w wysokości 1,06 mld euro, która jest najwyższą grzywną nałożoną dotychczas przez Komisję na pojedyncze przedsiębiorstwo⁽²⁹⁾.

2.5.5 Media

2.5.5.1 Komisja kontynuowała monitorowanie procesu przechodzenia od **naziemnego nadawania** analogowego do nadawania cyfrowego w państwach członkowskich, zwłaszcza we Włoszech i Niemczech.

2.5.6 Przemysł farmaceutyczny i opieka zdrowotna

2.5.6.1 Po zakończeniu badania sektora farmaceutycznego Komisja potwierdziła pilną potrzebę ustanowienia **patentu wspólnotowego** oraz jednolitego i specjalnego systemu rozstrzygania sporów patentowych w Europie.

2.5.6.2 Działania Komisji w obszarze usług zdrowotnych były ukierunkowane na pomoc państwa w związku z szeregiem skarg od prywatnych szpitali w różnych państwach członkowskich w sprawie rzekomo niesprawiedliwego traktowania lub nadmiernych rekompensat wypłacanych szpitalom publicznym⁽³⁰⁾.

2.5.7 Transport

2.5.7.1 Jeżeli chodzi o **transport kolejowy**, Komisja zatwierdziła zakup polskiego przedsiębiorstwa kolejowego PCC Logistics przez Deutsche Bahn AG⁽³¹⁾, a także wyraziła zgodę na dokonanie przez Francję koncentracji zakładającej przejście przez grupę SNCF wspólnej kontroli nad Keolis, przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w sektorze publicznych przewozów pasażerskich⁽³²⁾.

2.5.7.2 Jeżeli chodzi o **transport morski**, Komisja przyjęła komunikat w sprawie pomocy państwa na rzecz podmiotów zarządzających statkami⁽³³⁾. Wydała ponadto pozytywne decyzje w sprawie pomocy państwa na rzecz marynarzy we Włoszech⁽³⁴⁾ i Finlandii⁽³⁵⁾ oraz zakończyła także formalne postępowanie w sprawie systemu DIS w Danii, a także w sprawie podatku tonażowego w Irlandii⁽³⁶⁾, Danii⁽³⁷⁾, Holandii⁽³⁸⁾, Słowenii⁽³⁹⁾ i Polsce⁽⁴⁰⁾.

⁽²⁹⁾ Dz.U. C 220 z 12.9.2009, s. 41.

⁽³⁰⁾ Sprawa NN54/2009.

⁽³¹⁾ Sprawa COMP/M.5480.

⁽³²⁾ Sprawa COMP/M.5557 SNCF / CDPQ / Keolis / Effia.

⁽³³⁾ Dz. U. C 132 z 11.6.2009, s. 6.

⁽³⁴⁾ Sprawa N219/2009 – Dz.U. C 196 z 20.8.2009.

⁽³⁵⁾ Sprawy N120/2009 (Dz.U. C 232 z 26.9.2009), N67/2009 (Dz.U. C 232 z 26.9.2009) oraz N300/2009 (Dz.U. C 299 z 9.12.2009).

⁽³⁶⁾ Sprawa C2/2008 (Dz.U. L 228 z 1.9.2009).

⁽³⁷⁾ Sprawa C5/2007 (Dz.U. L 315 z 2.12.2009).

⁽³⁸⁾ Sprawa N457/2008 (Dz.U. C 106 z 8.5.2009).

⁽³⁹⁾ Sprawa N325/2007 (Dz.U. C 53 z 6.3.2009).

⁽⁴⁰⁾ Sprawa C34/2007.

2.5.7.3 Komisja monitoruje sektor **transportu lotniczego**, który przechodzi proces konsolidacji za pomocą porozumień w sprawie wspólnych przedsiębiorstw obejmujących trasy transatlantyckie⁽⁴¹⁾, połączeń sieciowych i połączeń tanich przewoźników lotniczych⁽⁴²⁾, a także zakupu przez dużych przewoźników sieciowych mniejszych przewoźników regionalnych⁽⁴³⁾.

2.5.8 Usługi pocztowe

2.5.8.1 Jeżeli chodzi o stosowanie zasad pomocy państwa do sektora usług pocztowych, Komisja przyjęła kilka decyzji w celu zagwarantowania, że operatorzy pocztowi, którym powierzono **usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym**, i ich spółki zależne nie czerpią niesłusznie przyznaných korzyści.

2.5.9 Przemysł motoryzacyjny

2.5.9.1 Komisja ocenia pozytywnie wpływ, jaki **programy złomowania** wprowadzone na różnych rynkach krajowych wywarły na sprzedaż. Prawidłowe funkcjonowanie procedury udzielania informacji ustanowionej dyrektywą 98/34/WE zagwarantowało przejrzystość, wymianę informacji i zapobieganie przeszkodom dla jednolitego rynku.

2.5.9.2 Zatwierdzono ponadto różne programy pomocy mające zachęcić do projektowania pojazdów, które stanowiłyby odpowiedź na rosnący popyt na bardziej ekologiczne samochody i na zaostrożenie ram prawnych w dziedzinie **ochrony środowiska**.

2.5.9.3 W dziedzinie ochrony konkurencji poddano w grudniu konsultacjom społecznym projekt **rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych** w sektorze motoryzacyjnym.

2.5.10 Przemysł spożywczy

2.5.10.1 W październiku Komisja opublikowała wyniki czynności wyjaśniających dotyczących przemysłu spożywczego w komunikacie na temat „poprawy funkcjonowania łańcucha dostaw żywności”⁽⁴⁴⁾.

2.5.10.2 Przyjęto ponadto sprawozdanie na temat **rynku przetworów mlecznych**⁽⁴⁵⁾, który w 2009 r. napotkał większe trudności niż inne sektory, i pogłębiono kontakty z organami krajowymi w tym sektorze.

⁽⁴¹⁾ Zob. MEMO/09/168 z 20.4.2009.

⁽⁴²⁾ Sprawa COMP/M.5364 Iberia/Vueling/Clickair.

⁽⁴³⁾ COMP/M.5335, Lufthansa/Brussels Airlines; COMP/M.5403, Lufthansa/Bmi; COMP/M.5440, Lufthansa/Austrian Airlines.

⁽⁴⁴⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication16061_en.pdf.

⁽⁴⁵⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0385:FIN:EN:PDF>.

2.6 Działania nastawione na konsumenta

2.6.1 W ciągu roku Komisja kontynuowała działania w tej dziedzinie zarówno poprzez prace działu łącznikowego ds. konsumentów, który został powołany przez DG ds. Konkurencji w 2008 r., jak i podgrupy ds. konkurencji, która została utworzona w ramach Europejskiej Grupy Konsultacyjnej ds. Konsumentów w 2003 r.

2.7 Europejska Sieć Konkurencji i sądy krajowe

2.7.1 W ramach spotkania DG ds. Konkurencji z szefami wszystkich krajowych organów ds. konkurencji zatwierdzono jednogłośnie sprawozdanie dotyczące konwergencji programu **łagodzenia kar** w ramach modelowego programu łagodzenia kar opracowanego przez Europejską Sieć Konkurencji ⁽⁴⁶⁾.

2.7.2 Komisji zgłoszono 129 nowych przypadków postępowań wyjaśniających wszczętych przez krajowe organy ds. konkurencji i 69 decyzji ⁽⁴⁷⁾, których liczba zwiększyła się o 15 % w porównaniu z 2008 r.

2.8 Działania na arenie międzynarodowej

2.8.1 DG ds. Konkurencji kontynuowała współpracę z innymi organami międzynarodowymi zainteresowanymi kwestiami leżącymi w jej kompetencji (Międzynarodową Siecią Konkurencji, Komitetem ds. Konkurencji OECD, międzyrządową grupą ekspertów (IGE) ds. prawa i polityki konkurencji UNICAD).

2.8.2 Komisja prowadziła ścisłą współpracę ze Stanami Zjednoczonymi, Kanadą, Japonią, Chinami i Indiami, a także podpisała nowe umowy z Koreą Południową ⁽⁴⁸⁾ i Brazylią. Szczególną uwagę zwrócono również na współpracę z Chorwacją i Turcją, które muszą spełnić kryteria wstępne konieczne do rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych w obszarze polityki konkurencji, a także z krajami Bałkanów Zachodnich i z Islandią w świetle przyszłego przystąpienia do Unii Europejskiej.

2.9 Współpraca międzyinstytucjonalna

2.9.1 **Parlament** Europejski przyjął rezolucję dotyczącą Białej księgi w sprawie roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia wspólnotowego prawa ochrony konkurencji i rezolucję w sprawie rocznych sprawozdań dotyczących polityki konkurencji za lata 2006 i 2007.

2.9.2 **Rada** otrzymała od Komisji wkład do polityki konkurencji w odniesieniu do konkluzji przyjętych przez różne składy Rady takie jak ECOFIN, Rada ds. Konkurencyjności, Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii oraz Rada Europejska.

2.9.3 DG ds. Konkurencji czynnie współpracowała z **EKES-em** w różnych kwestiach, w tym w zakresie przystosowania MŚP do zmian na rynku światowym, budownictwa okrętowego i pomocy państwa.

Bruksela, 19 stycznia 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON

⁽⁴⁶⁾ <http://ec.europa.eu/competition/ecn/documents.html>.

⁽⁴⁷⁾ Decyzje przewidziane zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003.

⁽⁴⁸⁾ Dz.U. L 202 z 4.8.2009, s. 36.